

## Vektor našich dějin: Čech, Oráč, sedlák

**Tedy přesněji praotec Čech, Přemysl Oráč, český sedlák. Tato myšlenka mě napadla pátého května na Vyšehradě, při mši za sedláky, kterou v bazilice svatého Petra a Pavla sloužil kardinál Dominik Duka. Přesněji po jeho kázání. S jistou mírou nadsázky totiž porovnával Mojžiše s našim bájným praotcem Čechem.**

Podobně jako Mojžiš přivedl Izraelity do země zaslíbené, kde bude hojnost potoků a pramenů a všech možných plodonosných rostlin a pastvy pro zvířata, dovedl naše předky do naší země Čech. I my si připadáme tak trochu vyvolení, v této zemi bohaté na řeky a potoky a další bohatství. Jenže toto bohatství je a vždy bylo odvislé od zemědělců, od sedláků. Podobně jako starověcí Izraelité, i naši sedláci bývali často vyháněni ze svých usedlostí, a když se vrátili, museli začínat znovu. Nedali se udolat, však také měli ke komu vzhlížet, prvním uctívaným a milovaným panovníkem byl zemědělec, Přemysl Oráč.

Zemědělské činnosti a selské práci vděčí naše společnost a krajina za to, že je taková, jaká je. Kulturní, krásná a vstřícná. A selský stav, živý, životný a nezdolný, je jistou zárukou, že taková bude naše krajina i nadále. O obrodě selského stavu, ale i o nedávném krutém a dlouholetém stíhání, útlaku a trápení, přináší svědectví kniha Šárky Gorgoňové. Vychází z reportáží, které absolvovala v průběhu šesti let na statcích po celé naší republice. Kmotrou při uvedení knížky byla Milena Vicenová, bývalá ministryně zemědělství a šéfka stálého zastoupení ČR v Bruselu. Ocenila tuto práci jako významný počin.

Ovšem úspěch selského stavu, toho současného, který reprezentuje Asociace soukromého zemědělství, by podle Dominika Duky nebyl možný bez rodiny. Řekl, že bez pevné rodiny, a to platí pro celou společnost, bychom byli jako tuláci bloudící po vyprahlé zemi.

A zpátky k titulku. Platí i pozpátku, že? Sedlák, oráč, Čech.

*Josef Duben*